

ปัญหากฎหมายของพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560¹

²ชนชาติ ภูเจริญสกุลวงศ์

การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเป็นเครื่องมือที่สำคัญของหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อให้ได้มาซึ่งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือบุคลากรในการปฏิบัติงาน ตามวิธีการที่กฎหมายกำหนด และโดยที่การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐถือเป็นการที่หน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอันเป็นการกระทำทางปกครอง การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐจึงต้องอยู่ภายใต้หลักนิติรัฐที่การกระทำใด ๆ ของหน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่ นั้น จะต้องตกอยู่ภายใต้กฎหมาย หากไม่มีกฎหมายให้อำนาจย่อมไม่สามารถกระทำการได้ ซึ่งทำให้การจัดซื้อจัดจ้างอาจถูกตรวจสอบความชอบของการกระทำทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการจัดซื้อจัดจ้าง โดยผู้บังคับบัญชา องค์การภาครัฐ และศาล เพื่อความเป็นธรรมของผู้เข้าร่วมกระบวนการการจัดซื้อจัดจ้าง คณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงเจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ อันเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และเป็นไปตามหลักนิติรัฐ และหากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้กระทำการใด ๆ ไปโดยไม่มีอำนาจ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำดังกล่าว ย่อมได้รับการเยียวยาจากการกระทำอันมิชอบของหน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่

เดิมการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐของประเทศไทย ราชการส่วนกลางจะตกอยู่ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับราชการส่วนท้องถิ่นจะตกอยู่ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่สำหรับองค์กรอื่น ๆ เช่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การอิสระ องค์การตามรัฐธรรมนูญ หน่วยธุรการของศาล หน่วยงานสังกัดรัฐสภาหรือในกำกับของรัฐสภา หน่วยงานอิสระของรัฐ มีความแตกต่างออกไป โดยจะมีกฎหมายเฉพาะเป็นของตนเอง เพื่อที่จะสามารถจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของตนเองได้ และหากเกิดข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขึ้น ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายก็สามารถนำคดีมาฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ยกเลิกหรือเพิกถอนการกระทำที่ไม่ชอบ หรือฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ แสดงให้เห็นได้ว่าการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐของประเทศไทยแต่เดิม นั้น เป็นไปตามหลักการแบ่งแยกอำนาจและหลักการกระจายอำนาจ หลักนิติรัฐ เพื่อความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายของพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์จุฑาพร วงศ์ทองสรรค์ คณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล และรองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยา

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยรัฐบาลมีความประสงค์จะแก้ไขปัญหาการทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐของหน่วยงานของรัฐ ทั้งพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐของแต่ละหน่วยงานของรัฐที่แตกต่างกัน อันส่งผลให้เกิดการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ จึงเป็นเหตุให้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 เพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ และกำหนดกรอบการบังคับใช้พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน มีการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ทั้งนี้ พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติให้ยกเลิกบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุ ของหน่วยงานของรัฐที่ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ และต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุโดยใช้เงินงบประมาณให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามความในการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560

อย่างไรก็ดี ภายหลังที่พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้ จากการศึกษาพบว่าบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้มีปัญหามากประการ ดังนี้

1. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายแบบรวมศูนย์อำนาจ

พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พ.ศ. 2560 กำหนดให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทุกประเภท แต่ก็มีข้อยกเว้นการใช้บังคับตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เช่น การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวกับการพาณิชย์โดยตรง การจัดซื้อจัดจ้างยุทธโศปกรณ์และการบริหารที่เกี่ยวกับความมั่นคงโดยวิธีรัฐบาลต่อรัฐบาลหรือการซื้อจากต่างประเทศที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอย่างอื่น การจัดซื้อจัดจ้างของสถาบันอุดมศึกษาหรือสถานพยาบาลที่เป็นหน่วยงานของรัฐ โอนใช้เงินบริจาค รวมทั้งดอกผลของเงินบริจาค เป็นต้น ซึ่งกฎหมายพัสดุดั้งเดิมจะใช้บังคับกับราชการส่วนกลางเท่านั้น แต่พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มีการใช้บังคับแบบรวมศูนย์อำนาจ ซึ่งขัดต่อหลักการจัดองค์กรของฝ่ายปกครอง และหลักการกระจายอำนาจ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 หมวด 3 ว่าด้วยคณะกรรมการ กำหนดให้มีคณะกรรมการ 5 ชุด ซึ่งเป็นคณะกรรมการจากส่วนกลาง มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรีตีความและวินิจฉัยปัญหาข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และกฎหมายลำดับรอง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคากลาง กำหนดแนวทางและวิธีการในการดำเนินโครงการความร่วมมือป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ ซึ่งการที่คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นโดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจากส่วนกลางเพียงชุดเดียว นั้น มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการกำหนดหลักเกณฑ์ และวินิจฉัยข้อพิพาทต่าง ๆ แต่เพียงผู้เดียว

ทั้งยังรับผิดชอบข้อพิพาททั้งหมดที่วราษอาณาจักร ซึ่งก่อให้เกิดความล่าช้าและติดขัดในการดำเนินการ และขัดต่อหลักการกระจายอำนาจอีกด้วย

ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ท้องถิ่นจัดโครงการร่วมนุยุคในเทศบาลสงกรานต์ ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. 880/2561 ที่ศาลวินิจฉัยว่า เมื่อการจัดกิจกรรมในโครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์เป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เป็นการส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรม ประกอบกับกิจกรรมร่วมนุยุคเป็นมหรสพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนเป็นการทั่วไปในโอกาสประเพณีขึ้นปีใหม่ไทย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และเมื่อพิจารณาถึงฐานะทางการคลังของเทศบาลตำบลบ้านเขียน หลังจากเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมดังกล่าวไปแล้ว งบประมาณช่วงครึ่งปีหลังยังคงเหลือจำนวน 2,193,500 บาท การเบิกจ่ายจึงเหมาะสมสมควรที่จะถือได้ว่าเป็นการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณที่ตั้งไว้เท่าที่จำเป็นและประหยัดโดยคำนึงถึงฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว อีกทั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชัยนาทและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบฯ ก็มีได้อ้างอิงถึงราคากลางหรือราคาอ้างอิงที่จะสามารถเทียบเคียงให้เห็นได้ว่าราคาจ้างเหมาร่วมนุยุคในโครงการนี้เป็นราคาที่สูงเกินกว่าราคากลางอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายจ้างเหมาร่วมนุยุคพร้อมศิลปินนักร้องมาแสดงในโครงการงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. 2555 และลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินรายการดังกล่าว จำนวน 100,000 บาท ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง จึงมิได้ทำให้เทศบาลตำบลบ้านเขียนได้รับความเสียหายแต่อย่างใด คำสั่งเทศบาลตำบลบ้านเขียน ที่ 64/2559 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลบ้านเขียน เป็นเงินจำนวน 30,000 บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาพิกลอนคำสั่งเรียกเงินผู้ฟ้องคดี จากตัวอย่างคดีเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ท้องถิ่นที่ดี หรือหน่วยงานของรัฐประเภทอื่นซึ่งจัดตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมมีอิสระในการจัดทำบริการสาธารณะตามหลักการจัดองค์กรของฝ่ายปกครอง และหลักการกระจายอำนาจ

ดังนั้น จึงควรแก้ไขให้ “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ” เนื่องจากหน่วยงานอื่นนอกจากราชการส่วนกลางจะได้จัดซื้อจัดจ้าง และจัดทำบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การก่อตั้งของตนและความต้องการของประชาชน อันเป็นการสอดคล้องกับหลักการจัดองค์กรฝ่ายปกครอง หลักการจัดทำบริการสาธารณะ และหลักการกระจายอำนาจ

1.2 ปัญหาการฟ้องเรียกค่าเสียหายกรณีที่หน่วยงานของรัฐยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง

พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 67 วรรคหนึ่งและวรรคสอง กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีเอกสิทธิ์สามารถยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างได้ ตามกรณี (1) เหตุอันเกี่ยวกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ (2) เหตุอันเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ไม่โปร่งใส (3) เหตุอันเกี่ยวกับความเสียหายแก่

หน่วยงานหรือกระทบต่อผลประโยชน์สาธารณะ โดยที่ผู้ยื่นข้อเสนอนี้ในการจัดซื้อจัดจ้างที่ถูกยกเลิกนั้น ไม่อาจเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากหน่วยงานของรัฐ

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้ผู้ใดที่ถูกละเมิดจากการกระทำความผิดกล่าวจึงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลเยียวยาความเสียหายกรณีดังกล่าวโดยสามารถขอให้ศาลกำหนดค่าบังคับสั่งให้หน่วยงานของรัฐชดใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) ดังนั้น พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 67 วรรคหนึ่งและวรรคสอง จึงขัดพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ทั้งขัดต่อหลักนิติรัฐที่วางหลักการไว้ว่าหากการกระทำทางปกครองใดที่ไม่ชอบ และไม่ใช้ความผิดของเอกชน ทำให้เอกชนได้รับความเสียหาย หน่วยงานของรัฐย่อมต้องเยียวยาความเสียหายแก่เอกชนผู้นั้น โดยการใช้สิทธิทางศาลฟ้องเรียกค่าเสียหายได้

ยกตัวอย่างเช่น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขคดีแดงเลขที่ อ. 201/2553 ที่ศาลวินิจฉัยว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยกเลิกการประกวดราคาโดยอ้างว่า มีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียวคือผู้ฟ้อง และเพื่อให้การจัดสอนตามหลักสูตรเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน และเป็นการประหยัดงบประมาณค่าสอนให้น้อยลง อีกทั้งการให้หน่วยงานภายนอกจัดสอนต้องเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงขึ้นทุกครั้ง นั้น แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (นายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่) จะมีอำนาจยกเลิกการประกวดการรายพิพาทได้ตามข้อ 46 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว แต่เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นข้อเสนอราคาถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยเดียวกัน โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดด้วย จึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 391 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ดังนั้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (เทศบาลนครหาดใหญ่) ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากตัวอย่างคดีเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า หน่วยงานของรัฐไม่อาจอ้างเหตุเรื่องข้อจำกัดทางงบประมาณใช้ยกเลิกการประกวดราคาและปิดความรับผิดชอบได้ นอกจากนี้ หากมีการยกเลิกการประกวดราคา โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิด คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามมาตรา 391 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ดังนั้น จึงเห็นควรแก้ไขมาตรา 67 วรรคสอง ดังนี้ “การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นเอกสิทธิ์ของหน่วยงานของรัฐ” เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของปัจเจกชนที่ถูกละเมิดจากการกระทำทางปกครองซึ่งมิใช่ความผิดของตน ให้ปัจเจกชนผู้นั้นได้รับการเยียวยาโดยการสามารถใช้สิทธิทางศาลฟ้องเรียกค่าเสียหายได้

1.3 ปัญหาการฟ้องเพิกถอนการกระทำที่ไม่ชอบของหน่วยงานของรัฐ

พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 119 วรรคห้ากำหนดให้ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการยุติเรื่องตามวรรคสี่และเห็นว่าหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าเสียหายได้ แต่การฟ้องคดีดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการจัดซื้อจัดจ้างที่หน่วยงานของรัฐได้ลงนามในสัญญาจัดซื้อจัดจ้างนั้นแล้ว ซึ่งขัดต่อมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับข้อพิพาทอันอันเกิดจากการกระทำทางปกครองหรือการดำเนินการทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้ผู้ที่ได้รับความสะดวกหรือเสียหายจากการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบไม่สามารถใช้สิทธิทางศาลได้ ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจ ขัดต่อหลักประกันการใช้สิทธิทางศาล ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนอีกด้วย และขัดต่อภารกิจของศาลปกครอง

อย่างไรก็ตาม ตามความเป็นจริงศาลปกครองไม่อาจวินิจฉัยคดีเรื่องนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็วได้ทุกคดี เช่นเดียวกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ 55/2553 ที่ศาลวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีสามารถฟ้องเพิกถอนการประกาศผู้ชนะการประกวดราคาได้ แต่หากต่อมาเมื่อมีการลงนามในสัญญา และได้มีการดำเนินการตามสัญญาแล้ว แม้ศาลจะพิพากษาเพิกถอนการประกาศผู้ชนะการประกวดราคาได้ แต่ก็ไม่มีผลกระทบต่อสัญญาที่ได้จัดทำไปแล้ว แต่อย่างไรก็ดี ในส่วนของการระงับข้อพิพาทในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของฝรั่งเศส¹ มีวิธีพิจารณาคดีแบบเร่งรัดเป็นพิเศษ” (Procédure d’urgence spéciale) ศาลจะต้องพิจารณาและมีคำสั่งภายใน 20 วันนับแต่วันที่รับคำฟ้องหรือคำร้อง ซึ่งภายในกรอบระยะเวลา 20 วัน ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 119 วรรคห้า บัญญัติห้ามให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างที่คณะกรรมการวินิจฉัยมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ยืนในผลแล้วนั้น จึงเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ปิดช่องทางพัฒนาการของศาลปกครองในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับการฟ้องเพิกถอนการประกาศผู้ชนะการประกวดราคา ทำให้แม้ในภายภาคหน้าศาลปกครองสามารถพิจารณาคดีในระยะเวลาที่จำกัดได้ แต่ก็ไม่สามารถรับคดีเรื่องนี้ไว้พิจารณาได้

¹ ศาลปกครองฝรั่งเศสกับการระงับข้อพิพาทอันเกิดจากกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง จัดทำโดยนางสาวชนิษฐา เดิมตฤณานันท์

ดังนั้น จึงเห็นควร ตัดมาตรา 119 วรรคห้าออก เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการตัดสิทธิฟ้องคดี เพื่อเพิกถอนการกระทำทางปกครอง เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชน ให้ใช้สิทธิทางศาลได้ อันเป็นการสอดคล้องกับภารกิจของศาลปกครอง

เอกสารอ้างอิง

กลมชัย รัตนสากววงศ์. สารสำคัญของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2539.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนาสันต์. กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง. กรุงเทพมหานคร: จีรรัชการพิมพ์, 2540.

ชาญชัย แสวงศักดิ์. คำอธิบายกฎหมายจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 8.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2556.

ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

เอกวิทย์ มณีธร, ระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชนของไทย, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม.ที.เพรส, 2552.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.

โกสิน พลกุล และ ชาญชัย แสวงศักดิ์, หลักกฎหมายมหาชนเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2547.

ถาวร เกียรติทับทิว, คำอธิบายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, กฎหมายมหาชน 2: การแบ่งแยกกฎหมายมหาชน-เอกชน และพัฒนาการกฎหมายมหาชนในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, กฎหมายมหาชน 3: ที่มาและนิติวิธี กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.